

ÁMOSŮV LIST

Školní časopis ZŠ Želešice

Ročník I.; číslo 1; Listopad 2013

Exkurze do Milotic
str. 2 a 3

Projekt 72 hodin
str. 3

Zprávičky ze III. třídy
str. 7 a 8

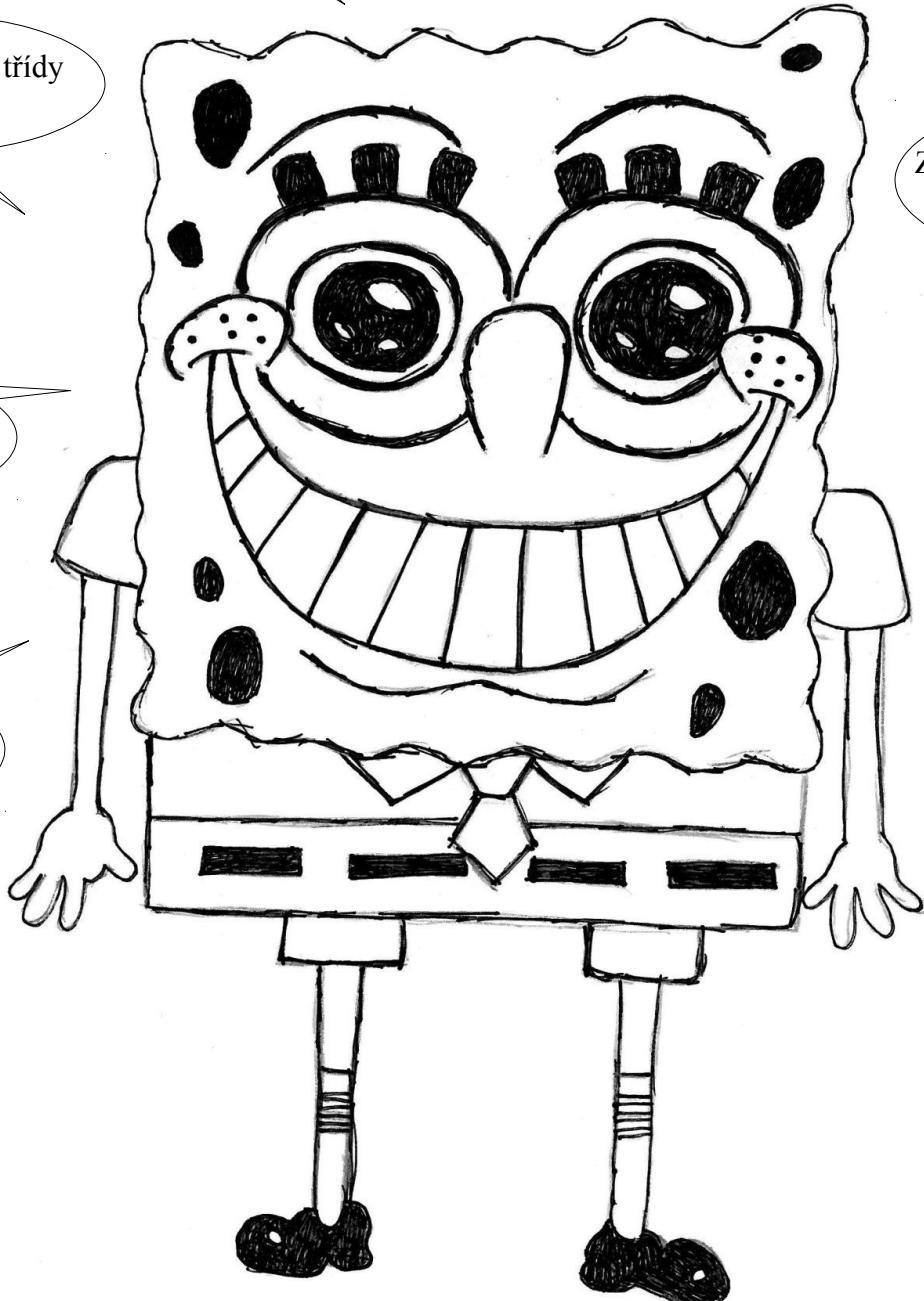
Střípky ze ŠD
str. 9

Zákulisí „Želešické růže“
str. 4 až 6

Seriál
str. 11

Křížovka
str. 10

Zábava
str. 12 a 13

Dominika Jahodová, VIII. třída

Exkurze do Milotic

Chtěli bychom vám vyprávět, jak jsme se ve středu 25. září zúčastnili exkurze na zámek v Miloticích.

Vyrazili jsme hned ráno. V osm hodin přistavil pan řidič autobus a hned poté, co jsme se my, naši spolužáci ze druhého stupně a učitelé „nalodili“, vyrazil. Cesta byla docela dlouhá, a tak se některým udělalo špatně. Na první zastávce jsme to ještě zvládli, ale ta druhá už byla horší. Těsně před Miloticemi se totiž jeden z výletníků pozvrazel a čím dál hůř bylo i některým dalším. Proto musela paní učitelka Kadlčíková zavolat své sestře, která učí v Miloticích ve škole, jestli je někde blízko lékárna. Bohužel nebyla. Naštěstí v milotické škole měli vybavenou lékárničku, a tak nám ochotně poskytli první pomoc v podobě Kinedrylu. A poté už jsme mohli konečně na zámek.

Zastavili jsme na parkovišti u zámku a ze všeho nejdřív jsme vyrazili na záchod. Poté jsme vstoupili na hlavní nádvoří, kde paní učitelka koupila vstupenky a my jsme se zatím rozhlédli po okolí a také nasvačili, protože jsme měli po dlouhé cestě velký hlad. Zatímco jsme svačili, šestáci, osmáci a deváťáci se s paní učitelkou Musilovou a panem učitelem Špiritem vydali na svou prohlídku. My jsme si zase čekání krátili se zámeckými koťaty – Džemem, Marmeládou a Sazíkem.

Pak už ale přišla řada i na naši prohlídku. Kdybychom vám měli vyprávět, co všechno se nám v zámku líbilo a co všechno nás zaujalo, museli bychom napsat knihu, a tak vybíráme jen to nejlepší.

Hned ve vstupní hale jsme se dozvěděli, že baroko a rokoko měly rády souměrnost, a proto hlavní schodiště stavitele nechali vyrobit tak, že první patro bylo vytěsáno z kamene a druhé vyrezáno ze dřeva. Kamenné druhé patro by se totiž mohlo zbortit.

Některé z nás zaujala zámecká kaple a jiným se zase líbilo v knihovně nebo v pokoji, kde měli zvláštní a v Evropě unikátní tapety. Vznikly tak, že zámecké dámy vystřihovaly různé obrázky,

které pak nalepovaly na stěnu.

V čínském pokoji nás zase zaujala porcelánová sedátka, která vypadala jako soudky a byla zevnitř vyhřívána uhlíky. V Miloticích je ale zámečtí páni používali jako takové veliké aromalampy.

Na konci prohlídky jsme viděli tanecní sál s nádhernými freskami antických bohů a velkým křišťálovým lustrem, který byl zavěšen velmi nízko, aby svíce v něm umístěné celý sál pořádně osvětlily. Poslední věcí, kterou jsme viděli v milotickém zámeckém interiéru, byl obrovský otvor, jímž se z chodby zatápělo v kamnech jednotlivých pokojů.

Po prohlídce nás paní kastelánka, která je Julčinou kmotrou, pozvala, abychom si prohlédli šatnu, kde mají v zámku uskladněny historické kostýmy, které si tam můžete zapůjčit a třeba se v nich vyfotit.

Julie Tichá, V. třída

Nakonec jsme se vydali do zámeckých zahrad. Obešli jsme krásnou kamennou kašnu a vyrazili jsme se podívat na pávy, kteří byli zrovna ve svých klecích na obědě. Kousek od pavích voliér byla umístěna užitková zahrada, na níž se pěstuje zelenina, ovoce a bylinky.

Vendula Kučerová, V. třída

Pokračování na straně 3

Exkurze do Milotic

Pokračování ze strany 2

Poté, co nás všechny pan učitel před zámkem vyfotil, vydali jsme se k autobusu a vyrazili na zpáteční cestu. Tentokrát jsme ji zvládli bez komplikací.

Exkurze se nám moc líbila, návštěvu milotického zámku doporučujeme i všem ostatním a my zase doufáme, že příští rok vyrazíme někam jinam.

žáci V. třídy

foto: Michal Špirit

Projekt 72 hodin

V pátek 11. 10. nastal den D a my se společně vrhli na úpravu nevábně vypadající zelené plochy před školou. Zpočátku to vypadalo, že se celá akce vůbec neuskuteční, protože počasí bylo proti nám. Přeháňka střídala přeháňku, některé třídy tancovaly nejen mezi levandulemi, které měly být zasazeny po okraji záhonu, ale i mezi kapkami deště.

My jsme ale vytrvali a statečně vysázeli nejen levandule, ale i růže, které jsou symbolem největšího přespolního běhu škol na okrese Brno-venkov, který naše škola pořádá. Vítěz běhu získá sazenici růže. Podaří se to za rok někomu z naší školy? Rozroste se náš Růžový palouček? Uvidíme. Každopádně se už teď těšíme na jaro a první květy růží a omamnou vůni levandulí.

*Jana Cacková
foto: žáci a učitelé ZŠ*

Běžíme po 30

V pátek 27. září proběhl 30. ročník Memoriálu Zdeňka Dvořáka. Jako každý rok jej pořádala naše škola. Bylo zde přes 300 žáků, kteří přišli dobrovolně běhat. Ráno po tom, co jsme pracně vstali, jsme pádili do školy. Postupně přijízděly další a další školy.

Pak bylo zahájení, po kterém se ostatní přesunuli na start. Mezi tím šli reprezentanti z naší školy uctít památku Zdeňka Dvořáka. Jako 1. startovali nejstarší žáci, kteří běželi 5 km. Naše skupina, IVB, startovala jako 3.

Start byl úúúúúplně to nejhorší z celého běhu. Bylo nás tam strašně moc a málem jsme se tam nevešli. Když zazněl startovní výstřel, všechno z nás spadlo. Bohužel spadli i někteří závodníci. Naštěstí nebyli od nás a my jsme předběhly aspoň někoho :). Již po prvních metrech jsme zjistily, že na nikoho nemáme. Na každém stanovišti nás však všichni hlasitě podporovali.

XXX. memoriál

Letošní 30. ročník byl velmi zajímavý. Tento rok nás čekalo hodně změn - jak v závodních číslech, tak v oplatkách (proč letos chyběly?). Čepovali jsme čaj, přenášeli kužely a rozdávali čipy.

Z naší školy běželo asi 10 dětí. Všichni nás úžasně reprezentovali a jsme jim vděční. Umístili se na krásných místech.

Těsně před cílem to vypadalo, že všechny 3 vyplivneme plíce. Nakonec jsme posbíraly poslední síly a dech a doběhly jsme celkem dobře: 31., 37. a 39. místo.

Jaké pak bylo překvapení, když při vyhlášení řekli: „Na třetím místě v kategorii IVB se umístila Základní škola Želešice.“ A to i přes to, že jsme běžely jen 3! Však se nás taky všichni ptali, kde máme tu čtvrtou. Nakonec vyšla pravda najevo, a to ta, že to špatně spočítali. Ale za ten úžasný pocit na „bedně“ to fakticky stálo.

To byl náš poslední běh za barvy naší malé základky.

Loučí se s Vámi skupina IVB.....

Adéla Kozlová a Barbora Machová, IX. třída

foto: Iveta Schimmerová

A jak prožívali závod žáci, kteří se podíleli na organizaci běhu? My jsme se například polili čajem z bylinek a přejedli sušenek s polevou a kokosem.

Počasí nám přálo a ani pizza v podobě buchty, kterou jsme měli k obědu, nám nemohla pokazit dobrou náladu a radost z krásného sportovního dopoledne.

Dominika Jahodová, VIII. třída

Už 30 let

Je tu už 30. ročník Memoriálu Zdeňka Dvořáka, spousta příprav před, během i po závodě. Je také potřeba spoustu lidí na nalévání čaje, rozmisťování kuželů, rozdávání a přijímání čipů, ošetřování zraněných (naštěstí bylo jen pár odřenin), nasycení hladových organizátorů a učitelů, důležité bylo i povzbuzování.

Samozřejmě jsme se dostali i na stupinek vítězů - někteří omylem, jiní zaslouženě. Všechny chyby se nakonec napravily. Na 1. místě se od nás umístil Adam Hladký v kategorii IIIA a družstvo dívek IIIB.

Markéta Korgerová, VIII. třída

A je to tu

27. 9. 2013 se běžel 30. ročník Memoriálu Zdeňka Dvořáka. Tohoto běhu se zúčastnilo přes 300 běžců a trasa byla stejná jako minulý rok. Bylo hezky a svítilo nám slunce, ale kvůli suchému vzduchu se nám špatně dýchalo.

Na stupinek jsme si stoupaly alespoň jako družstvo. Sice neprávem, ale byly jsme tam a víme, jaké to je stát na třetím místě.

Přestože jsme nevyhrály, tak jsme se s holkami pobavily a letošní závod jsme si užily. I když se jedné z našich běžkyň udělalo špatně, doběhla alespoň jako 39. Škoda, že jí šestí nepřálo, mohla se umístit na druhém místě. Snad se jí to povede příští rok.:)

Po závodu na nás ve škole čekal čaj, ale oplatky nikde. Jak to že letos nebyly? Co se stalo, že jsme letos dostávali jen čaj?

Snad se příští rok závod zase vydaří a zúčastní se ho plno kluků a holek.

Běžce měl pod dozorem pan učitel Špirit.

Sabina Sýkorová, VIII. třída

foto: Iveta Schimmerová

Už jsme tu 30 let!!!

V pátek 27. září 2013 se konal 30. ročník Memoriálu Zdeňka Dvořáka. Shromáždilo se zde přes 300 závodníků z mnoha škol našeho okresu.

Nezačalo se příliš šťastně, jelikož se jako vždy nestíhalo, start se však nakonec opozdil o pouhých 10 min.

Úderem tří čtvrtě na deset zaznívá první výstrel ze startovní pistole. Závod začíná. Na přípravě se podílí celá škola, naši reprezentanti běží, neběžící budou hlídat stanoviště a směřují závodníky, někteří nám dělají potěšení rozléváním čaje a jiní hlídají závodní čipy.

Na stanovištích bylo příjemně, k ránu trochu mrazilo, ale postupem času se nám ukázalo i sluníčko. Závodníci běžící kolem nás však nevypadali zrovna šťastně. Naopak ... v jejich tvářích se zračila únava a vysílení.

„Růže“ započala závodem nejstarších žáků s délkou tratě 5000 m a končila smíšeným závodem kluků i holek na 3000 m.

Celý ten masiv se na závěr přesunul k naší malé školičce, kde se běžci čestně shromáždili do řad a čekali na vyhlášení.

Jak si myslíte, že jsme skončili? No přece dobře!!! Letošní rok byl úspěšný. Želešice se často objevily na stupni vítězů, a to jak v kategorii jednotlivců, tak v družstvech. Po vyhlášení všechny školy naskákaly do svých autobusů a Růže definitivně skončila.

Tereza Vraňanová, IX. třída

Čajová nádhera

Naše škola pořádala v pátek 27. září přespolní běh Memoriál Zdeňka Dvořáka.

Pro občerstvení závodníků byl nachystaný čaj, který byl rozlíván v přízemí školy. Všichni si ho pochvalovali až na jednu nádheru. I takoví lidé se našli, citujeme: „Nejsem žádná socka, abych pila školní čaj,“ řekla s i-phonem v ruce.

Ostatním náš školní čaj chutnal, někteří nám i pomohli s várnici čaje do kuchyně a zpět.

*Pavla Chvalkovská,
Markéta Masnicová, VIII. třída*

Úspěch v krajském finále běhu

foto: Iveta Schimmerová

Venda Sedláková, Barča Názlerová, Míša Němcová a Dana Kuzevičová - vítězné družstvo mladších žákyň na letošním Memoriálu Zdeňka Dvořáka. Děvčata si tímto vítězstvím zajistila účast v krajském finále, které se konalo na začátku října v Hodoníně. V silné konkurenci deseti nejlepších družstev vybojovala krásné 2. místo.

Blahopřejeme a děkujeme za vzornou reprezentaci želešické školy!

Miroslava Brychtová

Co nám přinesl měsíc říjen?

Co nám přinesl měsíc říjen? Co nového jsme se naučili? O čem bychom vám rádi napsali? V tomto měsíci jsme začali probírat vyjmenovaná slova po B, je pravda, že nás některá slova dokážou pěkně potrápit, ale my se nedáme. S paní učitelkou jsme se naučili písničku, kde se všechna vyjmenovaná slova objevují.

Obyvatel bydlí v bytě,
je to pěkný příbytek.
Bystrý vidí, že tam nemá
obyčejný nábytek.

V lese sbírá bylinky,
pěstuje i kytky.
Drží býka, kobylu,
zpracovává zbytky.

Sem tam přidá na jatka
nějaký ten dobytek.
Problém pro něj nemohl být
pořídit si nábytek.

Dagmar Patrasová

Na začátku měsíce jsme si vypěstovali ve třídě dva krystaly soli. A protože nás tento pokus zaujal, chystáme se během měsíce listopadu vypěstovat hned 20 krystalů, tedy každý si vypěstuje svůj.

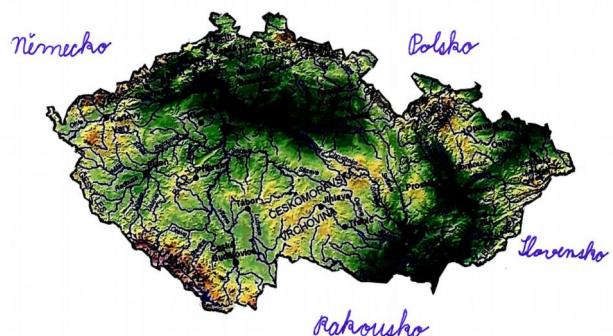
Pomůcky: sůl, voda, sklenička, provázek, tužka

Postup:

- 1) Do sklenice s horkou vodou dáme tolik soli, aby vznikl nasycený roztok. (asi 6 polévkových lžic na skleničku od kojenecké výživy)
- 2) Na tužku přivážeme provázek, který ponoříme do roztoku. (Pokud nám provázek v roztoku plave, je dobré na jeho konec přivázat malé závažíčko.)
- 3) Pak dáme sklenici na klidné místo a můžeme se těšit na krystal soli. Ten se vytvoří během několika týdnů.

Celý měsíc říjen jsme pracovali na projektu Česká republika. Pokud se chcete přijít na naše plakáty podívat a něco zajímavého se dočist, přijďte kteroukoliv velkou přestávku do naší třídy.

Česká republika

Klavním městem je Praha, kde se nachází památná, v UNESCO - chráněná. Česká republika má 10 milionů obyvatel.

Náše sousední státy jsou Slovensko, Polsko, Německo a Rakousko. Česká republika je krásná zem. Rád říká pravé nám.

Martin Dvořák, III. třída

A co nás bude čekat v příštím měsíci?

Těšíme se na projekt Od pramínku k moři, naučíme se vyjmenovaná slova po L, čeká nás geometrie a rýsování přímek, úseček, polopřímek. V prvoučce se budeme zabývat právy a povinnostmi lidí.

Aneta Adamcová

První slohové práce žáků III. třídy

O polštáři a perině

Byla jedna posel a na ni
byl polštář a perina a si
byli kamarádi až do někoho
dne, kdy se počítali.

Vypadalo to asi takto:

"Ty bloupý polštáři,
já jsem dívčička!!!"

Kdyby nebylo mě,
tak by Pepíkovi byla zima!"
Ale kdyby nebylo mé perino,
tak má Pepík vodo pod
hlavou!!!! A pořád se hádali,
pak přišel Pepík a když se
hádání slíšel a napomenul je,
aby se nehádali a od té doby
jsou nejříšší kamarádi.

Viktorie Skorusová
Matěj Hofman

O polštáři a perině

Byl jednou jeden polštář a perina.

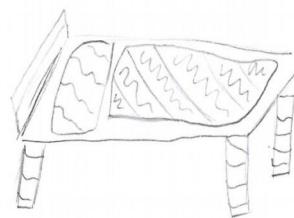
Nebýli kamarádi a pořád se hádali.

Jednoho dne řekl polštář: "Si zlá! A perina
řekla: "Ty taky!" Jednoho dne polštář spadl na zem.
Perina řekla: já stím nemám nic společného, polštáři." A perina byla hodná a slitovala se, pomohla mu
zvednout se. A pak byli kamarádi navždy.
Přišel tam Pepík a lehl si do postele a
zprával si na dobrou noc.

Napsala: Lucie Žmolová

Pomáhalo: Adela Vavercová Indra Alexandru

Sabina Mináříková Barbora Grimová

Zasměj se....

Maminka koza jde koupit na trh kůzlátkům zelíčko. Aby kůzlata poznala, že se vrací jejich maminka, domluví si heslo: „Polib si vemínko!“ Maminka koza s klidem odejde, ale to netuší, že je celou dobu poslouchal vlk, který byl schovaný za rohem. Připlíží se k domečku a

šeptá: „Kůzlátka, já jsem vaše maminka, otevřete!“ Nejchytřejší kůzlátko na to odpoví: „A jaké je heslo?“ Vlk: „Polib si vemínko!“ A všechna kůzlátka zavolají: „A ty si polib šos, my máme kukátko!“

Pavla Chvalkovská, VIII. třída

Kocourek ve školní družině

Po obědě se těšíme na kocourka. A vůbec nám nevadí, že není živý. Paní vychovatelka nám totiž čte z knížky od J. Koláře „Z deníku kocoura Modroočka“.

Modroočko každý den zažívá veselé i napínavé příhody a poznává nové kamarády.

Co už jsme se o Modroočkovi dozvěděli?

- Bydlí u dvounože a rád si s ním hraje.
- Píše si deník – drápky do polštáře.
- Umí zpívat.
- Jeho „kočičím“ učitelem je Bělovous Zrzunda.
- Má rád Zelenoočku.
- Umí plavat.

Příběh o Modroočkovi nás inspiroval i při pracovních činnostech. Vytvořili jsme si krásné kočičky z kartonu a vlny.

Iveta Schimmerová a děti z II. oddělení

Alena Martíková, II. třída

Jolana Sedláčková, II. třída

Barevný podzim v ŠD

21. - 25. 10. 2013 proběhla v 1. patře ZŠ výstava výtvarných prací dětí ze školní družiny s podzimní tematikou. Nejlepší práce vybrala nezávislá porota sestavená z učitelů ZŠ. Nejlepší práce byly odměněny diplomy a drobnými cenami.

Iveta Schimmerová

foto: Iveta Schimmerová

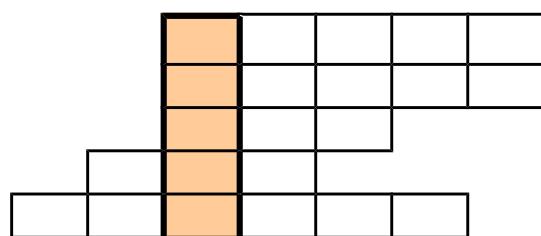
Výsledky:

1. místo:

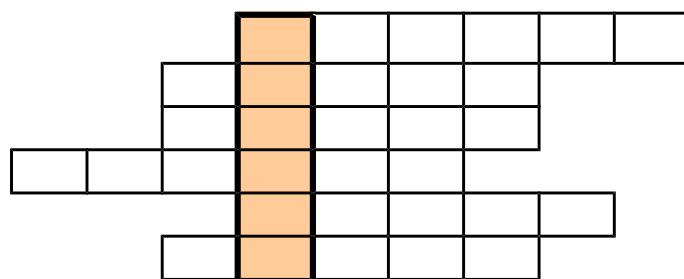
Jakub Čejka, 1. tř.
Tereza Michalíková, 3. tř.
Ester Křížová, 5. tř.

Křížovka

Dívka jinak.
 Co je oves, žito, obilí?
 Opak noci.
 Opak „ne“
 Na nebi je Měsíc a ... doplň.

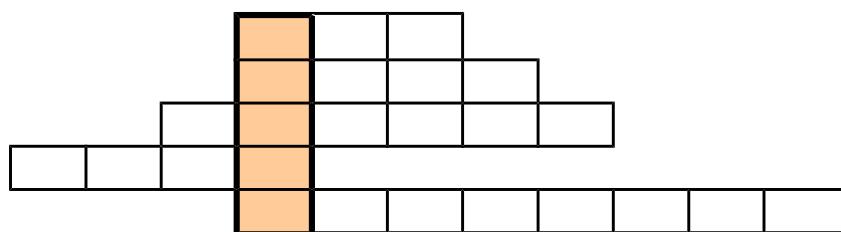
Opak smůly
 Opak cíle
 Opak ošklivý
 Zdrobnělina od „kus“
 Opak k „most“
 Opak k „prudký“

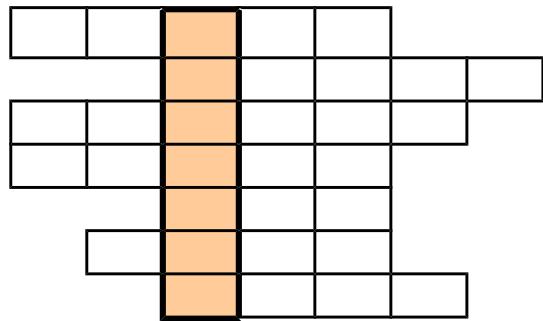
Opak k „nízká“

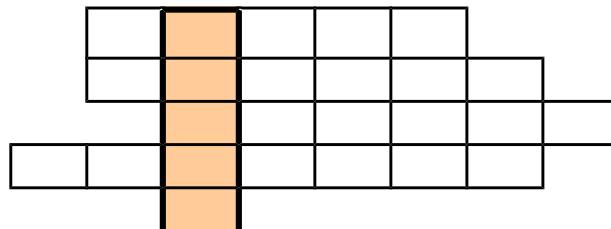
Opak k „všechno“
 Opak k „matka“
 Opak k „venku“
 Opak k „nové“
 Malé město

Plod jehličnanu
 Podomácku Kateřina
 Opak k „chytrý“
 Opak k „malý“
 Orgán čichu
 Opak k „pilný“
 Opak k „nepříjemný“

Kořenová zelenina
 Opak k „celek“
 Cibulová zelenina
 Opak k „zavřít“

Markéta Korgerová, VIII. třída

Výcvik psů

**KYNOLOGICKÝ KLUB "SVVAT" STŘELICE U BRNA
ZO MSKS Č. 10319**

Ahoje všichni,

připravili jsme si pro Vás takový malý příběh, seriál, článek, říkejte si tomu, jak chcete. Každé číslo Vám tu představíme nějaký cvik, který se provádí se psy třeba i na závodech. Budeme psát především o poslušnosti, obranách a takových malých agilitách. Veškeré fotky a cviky pochází z kynologického klubu SSV a T Střelice a z kynologického klubu Brno Rybníček. Občas přihodíme i fotky ze cvičáku v Želešicích. Toto číslo začneme rozdílem mezi poslušností, obranou a agility.

POSLUŠNOST

Do tohoto odvětví patří základní povely, jako je sedni, lehni, vstaň nebo taky odložení. Dokud pejsek neumí tyto základní povely aspoň tak, aby je dokázal jakž takž splnit, tak by neměl dělat ani obrany ani agility.

povel Štěkej-páníček „hrozí“ psovi prstem, aby štěkal

OBRANY

Pomocí obran získávají psi kontrolu nad svým chováním. Jde především o to, že se na konci výcviku na slovo zakousne do rukávu a na slovo pustí. A nejde jen o zakusování, ale i o celkové zvládání vzteků.

pes se na povel (stůjte) ZADRŽ zakousne do figuranta s „ringooblekem“

AGILITY

Myslím, že tento pojem všichni aspoň trošku znáte. Při agilitách psi skáčou, běhají slalom a prolézají tunely. Ovšem ne každého pejska to baví. Také pro tento druh výcviku platí pravidla, která si později představíme.

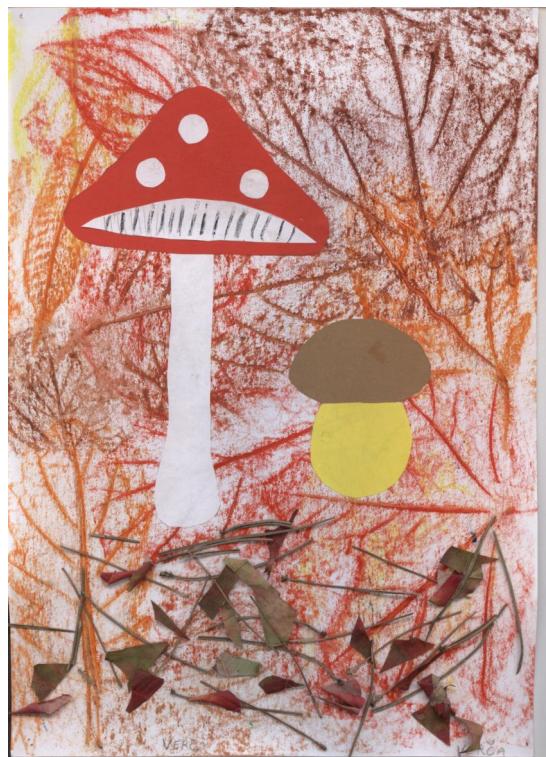

aport přes překážku

*Adéla Kozlová, Barbora Machová, IX. třída
zdroj fotek: <http://www.kk-svvatstrelice.wbs.cz/>
<http://rybnicek.cz-pes.cz/>*

Houbařský kvíz

1. Naše nejjedovatější houba se jmenuje:
 a) muchomůrka zelená
 b) muchomůrka červená
 c) muchomůrka růžovka
2. Věda, která se zabývá výzkumem hub, se nazývá:
 a) houbologie
 b) mykologie
 c) ornitologie
3. Které houby pomáhají člověku při výrobě piva, vína, chleba,...?
 a) kvasinky
 b) plísně
 c) hřiby
4. Jaké počasí houbám nejvíce přeje?
 a) sníh a zima
 b) vlhko a mráz
 c) teplo a vlhko
5. Jsou všechny hřiby jedlé?
 a) ano, ale pouze za syrova
 b) ano
 c) ne
6. Bílá houba s hnědočerným zabarvením luppenů, která roste podél cest, na okrajích lesa, či na lukách se odborně nazývá pečárka. Lidově se jí říká:
 a) muchomůrka
 b) žampión
 c) bedla
7. Houby je vhodné sbírat:
 a) do košíku
 b) do aktovky
 c) do igelitové tašky
8. Houba, která má příznivé účinky na lidský organismus, posiluje imunitu člověka, se nazývá:
 a) hřib dubový
 b) hlíva ústřičná
 c) pýchavka obecná
9. Na spodní straně klobouku mohou mít houby:
 a) lupínky a síťky
 b) lístky a trubičky
 c) lopeny a rourky
10. Kterou houbu zatím neumí lidé pěstovat?
 a) hlívu
 b) hřib
 c) žampión

Veronika Havlátová, II. třída

Iveta Schimmerová

Správné odpovědi:

1. a), 2. b), 3. a), 4. c), 5. c), 6. b), 7. a), 8. b), 9. c), 10. b)

T	G	R	I	L	A	K	A	Š	C
K	Y	V	A	O	E	Č	L	V	E
E	N	Ž	I	R	A	F	A	S	Ž
S	I	J	O	D	T	K	H	E	O
U	M	N	Z	Z	T	A	Z	O	R
O	A	U	I	Á	U	E	D	D	O
P	T	R	Ř	S	B	Ě	R	N	S
A	I	Í	G	R	A	A	A	A	O
P	V	V	Y	K	N	I	V	O	N
Z	P	Š	T	R	O	S	É	A	Í

Skrývačky

Najdi ve větách názvy listnatých stromů.

Naši hokejisté byli dobrí, za zápas vstřelili šest gólů.
Zajdu babičce nakoupit rohlíky a mléko.
Hanička sama kreslí panenku a kočárek.
Ze srubu k řece vede úzká pěšina.
Milý Jíro, ve cvrnkání kuliček jsi nejlepší.

Iveta Schimmerová

Vtip

Přijde kostra k radiátoru a váhavě prohodí: „Karle, jsi to ty?“

Pavla Chvalkovská, VIII. třída

Osmisměrka

Vše pro.....(viz. zajenka)

VITAMINY, VLČE, ZÁBAVA,
ZDRAVÉ, ZEBRY, ZVÍRÁTKA,
ŽIRAFY, AZOR, GRIL, HALA,
NOREK, NOSOROŽEC, NOVINKY,
ONDATRA, PAPOUŠEK, PŠTROS,
SAFARI, SBĚR, ŠAKALI, TUBA,
TYGŘI, UZDA

Dušan Martinek, VI. třída

Omalovánka

Lucie Žmolová, III. třída

Ámosův list – vychází čtvrtletně, vydává ZŠ Želešice, redakční rada: Mgr. Jana Cacková, Mgr. Dana Kadlčíková, Mgr. Iveta Schimmerová, Mgr. Michal Špirit
Termíny uzávěrek čísel I. ročníku: 31. 1. 2014 , 11. 4. 2014, 13. 6. 2014
Kontakt: cackova.zs@centrum.cz